

провинциите и градовете задържали хлябът за себе си; тръбвало да купуват големи количества хляб от другите господарства за твърдъ скъпа цѣна, после да раздават пари на бѣднитѣ, та да има съ какво да си купуват хлябъ. Последната част на програмата била необходима, защото въ началото на вълнението, по голѣмата част от занаятчийниците били затворени; капиталитѣ ся испокрили, роскошността станала опасна; а понеже промишлеността на Парижъ ся основявала преимущественно за удовлетворението нуждитѣ на аристократическата роскошь, то огромно число работници останали на улицитѣ безъ хлябъ и работа. Градскитѣ власти намислили да отворатъ общественни занаятчийници; хиляди пролери ся стѣкли въ тѣхъ въ онзи день, когато раздавали недѣлната плата, когато само стотини идвали да работатъ. Слуховетѣ за леснитѣ спѣчелвания ся разнесли по окръжноститѣ твърдъ скоро, и Парижъ ся напълнилъ съ хиляди новодошли, така щото, градскитѣ власти колко по много са старали да отстранятъ гладътъ, толко по трудна ставала задачата имъ. Средствата на градското казначейство били съвършенно недостатъчни, за прехранването на всичкото гладно население на Парижъ; но Бали обявилъ на Неккера, че, ако въ Парижъ, цѣната на хлябътъ се подигне, то *отъ това ще ся получи нова революция*; значи, нека Неккеръ зема пари отъ гдѣто иска, и съ тѣзи пари, нека прехранва Парижъ. Нѣмало какво да ся прави, Неккеръ намѣрвалъ пари, и милионъ слѣдъ милионъ исчезвали въ париж-